

Munkkihihto kolmentoista latukahvilan taktiikalla

– Toinen hiihtää perinteistä, toinen luistelua, toinen on kova hiihtämään, toinen on kova syömään munkkia, äkäslompolainen **Kimmo Kaulanen** kuvailee viime viikolla toteutettua kahden miehen munkkihihtoa.

Munkkihihtoa on suunniteltu jo pari vuotta: alkuperäisenä ajatuksena Kaulasella oli hiihtää yksin läpi kaikki Ylläksen alueen latukahvilat ja syödä kussakin kahvilassa munkki tai kahvilan vastike munkille.

– Kyllähän sen yksinkin hiihtäisi, mutta millään ei jaksa syödä niin montaa munkkia!

Yksin ei myöskään ehtisi käymään kaikkia kolmeatoista latukahvilaa läpi aukioloaikojen puitteissa.

Siksi Kaulanen pyysi matkaan yhden toverin: äkäslompolaisen ensihoitaja-kollegansa **Antti Mämmelän**.

Maaliskuun puolella miehet levittivät Ylläksen latukartan pöydälle ja tekivät jaon. Kaulasen reitillä olisivat Aakenuspirtti, Latvamaja, Kesängin Keidas, Kahvikeidas ja Aurinkotupa. Mämmelä puolestaan lähtisi liikkeelle Peurakaltiota ja hiihtäisi Elämänluukun, Kotamajan, Solmun, Navettagallerian, Velhon Kodan, Tunturijärven Latukahvilan ja Luosujärven Rantakahvilan kautta Aurinkotuvalle.

– Sanoisin, että melkein yhtä kova rutistus kuin Ylläs-Levi-kisan 55 kilsan hiihto, ellei jopa pahempi, kun ottaa hiihdon lisäksi huomioon munkkimäärän, mikä reitillä pitää syödä. Kova urakka! Kaulanen ennustaa.

Vaikeuksien kautta voittoon

Munkkihihtopäiväksi valikoitui maanantai 4. huhtikuuta. Edelliset päivät saivat lunta taivaan täydeltä. Vielä aamulla miehet seurasivat sähköisestä Infogis-karttapalvelusta, ajetaanko latuja vai ei. Koneet olivat liikkeellä, joten ei muuta kuin hiihtämään.

Kaulanen ajoi suoraan yötyövuorostaan Aakenuspirtille, Mämmelä puolestaan suuntasi Peurakaltiolle.

Molemmat starttasivat ladulle kello 10. Kello 11.09 tuli ensimmäinen

Whatsapp-viesti: *Minun piti heti kahden kilometrin jälkeen soittaa kaverille, että olenko menossa oikeaan suuntaan, kun ei ollut mitään hajua, mihin suuntaan pitäisi lähteä. Olisi pitänyt ottaa paperinen kartta, kun ei ole tarpeeksi kenttää nettikarttaan.*

Lopulta selvisi, että kilometri tai pari oli mennyt mönkään. Ei auttanut kuin palata Pyhäjärvelle.

– Siitä Pyhäjärven yli menee risulatu, vanha erämaalatu, siitä ylitin järven ja pääsin takaisin ladulle, Kaulanen kertoo reissun jälkeen.

– Tulipa taas kantapään kautta muistutus siitä, että vaikka kuinka on paikallinen ja tuntee alueen, kartta on oltava matkassa.

Pienestä harharekkestä huolimatta Kaulasen hiihto onnistui suunnitellusti. Hän hiihti perinteisellä tyylillä 42 kilometriä, kun Mämmelä luisteli 48 kilometriä.

– Piti se käydä vielä lopuksi heittämässä pieni lisälenkki, että sain 50 kilsaa täyteen, Mämmelä virnuilee.

Entä Kaulanen? Miltä kuulostaisi kahdeksan lisäkilometriä, että saisi pyöreän luvun mittariin?

– Ei enää yhtään kilometriä, mies puuskahtaa.

– Oli niin suolaista menoa. Aluslatu oli lumessa, ja kaikkineen tosi hidasta menoa. Kateellisenä katselin luistelijoita, jotka pyyhkäisivät kevyesti ohi ja moikkailivat mennessään. Ehkä se olisi hyvä tekniikka opetella itsekin.

Keli oli munkkihihtopäivänä otollisempi luisteluun, sen myöntää Mämmeläkin.

– Peurakaltion ja Kotamajan välinen osuus oli lumisempi, mutta silti siinäkin oli hyvä luisto.

Latukahvilaverkosto takaa hyvät eväät

Kaulasen kokonaisaika taukoineen oli 5 tuntia 30 minuuttia. Mämmelä pysäytti kellon tauoilla ja sai hiihdolle aikaa 3 tuntia 43 minuuttia.

– Mutta samaan aikaan lähdimme ja melkein pä samaan aikaan tulimme tähän Aurinkotuvan pihaan eli hyvin

oli jaettu puoliksi, kun ottaa huomioon vauhtierot hiihtotyyliessä, miehet summaavat.

Entä ne munkit? Ovatko ne matkassa kuvaa varten?

– Mitä? Minähän söin ne kaikki! Mämmelä nauraa.

Ja se mies, joka sanoi olevansa näistä kahdesta parempi munkin syönnissä, söi kustakin munkista vain pari haukkausta ja syötti loput kuukkeleille.

– Hyviä olivat kyllä kaikki munkit. Muutamasta kahvilasta ei saanut munkkia, mutta joka paikasta löytyi kyllä vaikka mitä muuta tilalle.

Ylläksen latukahvilaverkosto on ainutlaatuinen.

– Lähtiessäni pakkasin reppuun vesipullon ja mietin, että laitanko energia-patukankin, mutta puoliso naureskeli, että sullahan on viiden kilometrin väleihin latukahvila, meinaatko evästäkin ottaa, Mämmelä kertoo.

– Karilassa söin kurniekan ja Velhon Kodalla leivän. Suunnittelin, että syön myös lounaskeiton, mutta en uskaltanut, jos ei lähtisikään imeytymään. Solmusta olisi saanut belgialaisia vohveleita, mutta se oli munkkihihtopäivänä kiinni omistajan sairastumisen vuoksi, hän jatkaa.

Kaulanen muistuttaa, että vaikka useimmissa latukahviloissa käy kortti, kannattaa varata matkaan myös käteistä.

– Latvamajalla eivät tänään toimineet pankkikortit, mutta ilman evästä ei silti jäänyt. Siellä otettiin puhelinnumerot ja summat ylös ja laitettiin laskua perään.

Koska reissun kaikki munkit oli syöty tai syötetty, kävimme ostamassa Aurinkotuvalla vielä kuvausmunkit.

– Tästä on muuten hyvä kopioida tekemistä vaikka vapuksikin. Saisikohan silloin simaakin jostain latukahvilasta, Kaulanen pohtii.

Satu

Kuvat: Kimmo Kaulanen ja Antti Mämmelä, latukahvilatekstit Johanna Lipsanen



Aakenuspirtti

Perustettu vuonna 2013.

Ylläksen ja Levin latujen risteyksessä sijaitseva entinen savottakämppä. Vuokrattavissa majoitusta ja sauna, tilauksesta ohjattuja joogatunteja ja yrttiretkiä. Kahviossa taidenäyttely, yrittäjäotteita ja käsityöitä.

Testaa täällä: Hillaleivos.

Latvamaja

Perustettu noin vuonna 1980.

Kahvila lämmitetään puubrikeilla eli sahanpurusta puristetuilla lohkoilla, jotka eivät savuta. Kahvilan keskellä olevan piisin ääressä voikin siten istuskella ilman savuärsytystä. Valikoimissa paikallisista marjoista valmistettuja Lapin mehuja. Testaa täällä: Suolaiset lätyt sekä fatbike-lätty.



Kahvikeidas

Perustettu vuonna 2020.

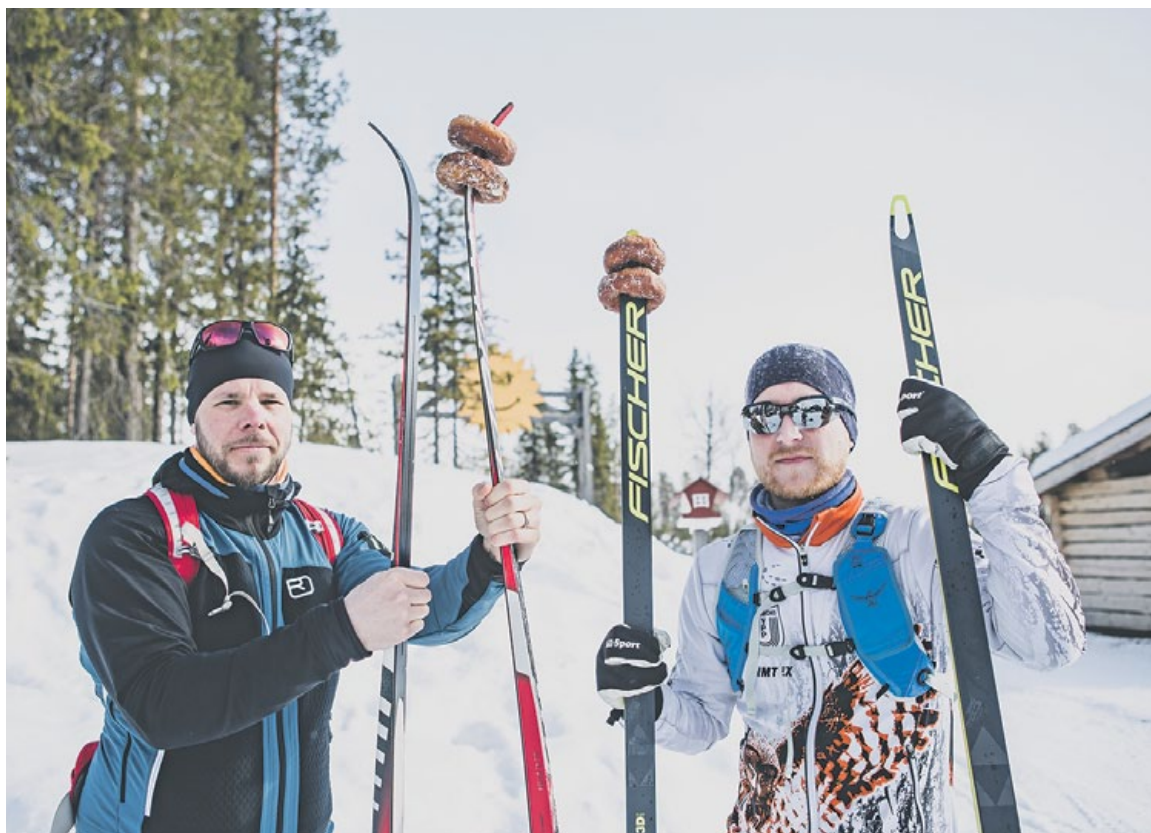
Kuusikulmainen kahvilarakennus on kahvilanpitiä Eero Jauhajärven itsensä suunnittelema ja rakentama. Eri ilmansuuntiin sijoittuvista ikkunoista kelpaa ihailla komeita maisemia. Kahvilan yhteydessä terassi ja laavu. Testaa täällä: Munkki ja hilla-viineri.

Kesängin Keidas

Perustettu noin vuonna 1992.

Kesänkijärven itäpäässä ja Pirunkurun juurella sijaitsevan kahvilan lähistöltä voi usein bongata kuukkeleita. Pääsiäisen korvalla kuukkelit ovat ilmeisesti kuitenkin jo pesimispuuhissa, kahvilalta kerrotaan. Perinteinen lättäkahvila.

Testaa täällä: Porotäytteinen lätty.



Vasemmalla Kimmo Kaulanen, oikealla Antti Mämmelä, keskellä munkit.